

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Bc. Markéta Zunová: Kulturní život v terezínském ghettu očima pamětníků. Praha 2016,
vedoucí práce PhDr. Petr Koura, Ph.D., 93 stran včetně příloh

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		X		
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bc. Markéta Zunová si za téma své bakalářské práce zvolila kulturní a sportovní život v terezínském ghettu. Jelikož se jedná o dosti rozsáhlé téma, ke kterému již existuje obsáhlá odborná i memoárová literatura, rozhodli jsme se po konzultacích s diplomantkou

problematiku zúžit a věnovat se zkoumání kulturního a sportovního života v Terezíně očima pamětníků. Domnívám se, že diplomantka cíl práce splnila, byť k jejímu zpracování lze mít některé dílčí výhrady.

Autorka rozdělila práci do šesti kapitol. První část věnovala obecně historii terezínského ghetta se zaměřením na důležité události, jako bylo natáčení nacistického propagandistického filmu. Ve druhé části představila autorka Archiv vizuální historie Malach, ze kterého čerpala výpovědi pamětníků o kulturním životě v Terezíně. V následující části se diplomantka zaměřila na vlastní kulturní a sportovní život optikou vzpomínek pamětníků, čtvrtou kapitolu pak věnovala významným osobnostem vězněným v terezínském ghettu. Pátá kapitola popisuje umělecké aktivity dětí v terezínském ghettu, šestou kapitolu pak představuje závěr.

Při sběru heuristického materiálu se autorka zaměřila takřka výhradně na vzpomínky zaznamenané v Archivu vizuální historie Malach. Lze samozřejmě namítnout, že podobných zdrojů vzpomínek na terezínské ghetto existuje daleko více – sbírka Židovského muzea, Institut Terezínské iniciativy, sbírka Památníku Terezín, vzpomínky natáčené neziskovými organizacemi (Živá paměť, Post Bellum a další), filmové dokumenty (např. *Můj fotr a jeho nejoblíbenější koncentráky*, kde vzpomíná Arnošt Lustig) atd. Téma kulturního a sportovního života je zachyceno též v publikovaných memoárech a v neposledním případě mohla sama autorka natáčet rozhovory s dosud žijícími pamětníky. Tento postup jsem ale diplomantce nedoporučil – natáčení s pamětníky terezínského ghetta, kterým je již v drtivé většině více než osmdesát let, je dosti náročné, nota bene pro člověka, který s metodou orální historie zatím nemá žádné zkušenosti. Domnívám se, že autorkou využívané čtyři desítky zaznamenaných vzpomínek jsou dostatečně reprezentativním vzorkem pro zkoumání zvoleného tématu, byť si na druhé straně uvědomuji jistá omezení, jako je kupříkladu anonymizace pamětníků při citacích, kterou Archiv vizuální historie vyžaduje. Autorka tento požadavek vyřešila tím, že skutečně odkazuje dle pravidel archivu, v samotném textu však uvádí pamětníky plnými jmény. Diplomová práce Bc. Zunové je tak díky využívání vzpomínek z jednoho zdroje kompaktnější, její přesnější název by měl spíše znít „Kulturní život v terezínském ghettu očima vzpomínek pamětníků uložených v Archivu vizuální historie Malach“. Na druhou stranu se domnívám, že diplomová práce Bc. Zunové do určité míry předznamenává práci badatelů v blízké budoucnosti – mám na mysli využívání vzpomínek pamětníků zaznamenaných audiovizuální formou, bez přímého kontaktu s pamětníkem a bez možnosti klást mu vlastní otázky.

Práce je psána poměrně čtivým jazykem, autorka se však někdy nevyhnula určitým zjednodušením, a to jak při samotném výkladu, tak při používání odborné terminologie. Také jsem v práci postrádal některé tituly odborné literatury (např. knihu *Je moje vlastní hradba ghett?* uspořádanou Marií Rút Křížkovou, která mapuje uměleckou činnost dětí v terezínském ghettu) nebo pasáž o metodologii práce s pamětníky (studie Miroslava Vaňka). I přes tyto výhrady považuji práci Bc. Zunové za zajímavý příspěvek k historii terezínského ghetta a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, 10. ledna 2017

PhDr. Petr Koura, Ph.D.